

[Duetoff]

kan svinge fra 0,2 til 0,5, så er man ude i en usikkerhedsbedømmelse, som jo ikke engang Gallup kan klare. Vi er helt ude i de store tal. Det betyder ikke, at jeg undervurderer farerne, eller at jeg mener, vi ikke skal være opmærksomme på dem. Men jeg synes, at både debatten i dag og den offentlige debat er kørt på nogle skræmmebilleder, som i alt fald ikke får befolkningen til at forstå, hvad det drejer sig om. Halvdelen bliver skræmt af frygt, og den anden halvdel er ligeglad, fordi de faktisk altid får at vide, at det hele er ved at gå nedenunder og hjem.

Vi vil gerne støtte – og det er måske endda det vigtigste – en yderligere forskning i disse spørgsmål. Vi vil gerne støtte, at man både fra dansk side, fra EF's side og i FN-regi sætter flere ressourcer ind på at undersøge, om dette her er noget alvorligt, fordi det er jo i virkeligheden det store problem. Det må dog give stof til eftertanke, at der i de sidste 100 år ikke er sket en større ændring end den, man forventede.

Nu vil jeg lige drille ministeren lidt, skønt det ellers ikke er min natur, for jeg synes, at ministeren er så fornuftig i denne sag. I sin tale siger ministeren bl.a.:

»Fra 1880 til 1980 tredivedoblede vi vores forbrug af fossilt brændsel, og vores industriproduktion steg 50 gange. I takt hermed steg koncentrationen af kuldioxid i atmosfæren. Siden 1850 er den steget med næsten 30 pct.«

Lidt senere står der:

»De sidste 35 år har vi globalt tredoblet udslippet af kuldioxid.« Det ser selvfølgelig meget dramatisk ud, men i rapporten fra IPCC står der på s. 4:

»Omfanget af opvarmning i det sidste århundrede svarer stort set til forudsigelserne baseret på klimamodeller, men er også af samme størrelsesorden som naturlige klimavariationer. Hvis den konstaterede opvarmning kun var forårsaget af menneskeskabt drivhusvirkning, ville den deraf følgende klimaændring ligge i den nedre ende af den skala, der kan opstilles på grundlag af modeller. Den konstaterede stigning kan således for en stor del skyldes den naturlige variation.«

Det er da en afdratisering. Jeg ved godt, de så ser på temperaturen, men det er jo også det, der bekymrer os i relation til CO₂. Men ministeren bruger altså flerdoblingen af CO₂'et til at fortælle, at det er den store katastrofe, mens der i rapporten beskrives en temperaturudvik-

ling, der i virkeligheden viser, at det er svært at påvise, at der er sket noget som helst andet end det, der ville være sket under alle omstændigheder. Og det er den dramatisering – som ministeren ikke er den værste til – som jeg gerne vil advare lidt imod.

Vi hører jo dog også af og til, at forskere rundt omkring i verden ikke er enige i disse vurderinger. Jeg fik fat i nogle rapporter fra sovjetiske forskere – det er jo helt underligt, jeg skal stå heroppe som gammel koldkriger og tage Sovjet til indtægt for noget – der faktisk opfattede det som en fordel for det sovjetiske landområde, at der ville komme en drivhuseffekt, hvor jo rapporten siger, at det vil være det modsatte.

Det er den debat, der i virkeligheden gør det, vi står med i dag, så utrolig vanskeligt, fordi vi ikke rigtig ved, hvilke modforholdsregler vi i virkeligheden skal tage fat på, fordi vi ikke ved, hvordan de virker.

Jeg er enig i, at CFC-begrænsningen er i orden. Det synes jeg er helt flot, og det vil jeg gerne være med til. Vi er også enige i, at der skal ske en begrænsning af CO₂-udslippet på energiområdet, og at det bl.a. skal ske ved en mere effektiv udnyttelse af brændslerne. Alt det er meget fint.

Men så må jeg i al stilfærdighed sige, at jeg ikke fatter, at de mennesker, der er så optaget af drivhuseffekten, ikke snart opdager, at den energikilde, man naturligvis så skal bruge, er atomkraft. Svenskerne er åbenbart ved at finde ud af det. De er åbenbart ved at finde ud af, at den nedlæggelse af atomkraftværker, som var så populær for nogle år siden, ikke er helt så populær i dag, fordi man har fået drivhuseffekt-diskussionen. Og jeg har dog også hørt en socialdemokratisk borgmester på et møde for ganske nylig udtale, at hvis han havde hørt drivhusdiskussionen før atomkraftdiskussionen, ville han have været for atomkraft. Vi er nødt til at sige, at den energikilde kunne løse mange problemer, men det vil man jo så af andre grunde ikke være med til.

Vi er også nødt til at sige, at vi i denne sag nok bør – og det kommer jeg også til at sige senere i dag, når vi skal behandle miljølovsforslagene, men det er heller ikke en overraskelse for ministeren, for det har jeg snart sagt 100 gange – satse på de lande, der ikke i den grad er med på noderne, som vi er: forstået på den måde, at